

Sygn. akt I C 3194/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Adam Mitkiewicz

Protokolant: Katarzyna Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

z powództwa Agio Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko M. W.

o zapłatę

Oddala powództwo

Sygn. akt I C 3194/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 października 2014 r. powód AGIO Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł przeciwko M. W. o zasądzenie kwoty 3 649,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1 048,25 zł od dnia 10 października 2014 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 2 601,47 zł od dnia 10 października 2014 r. do dnia zapłaty, oraz zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 46 zł, kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 600 zł oraz kosztów opłaty manipulacyjnej dla dostawy usług płatności w wysokości 0,58 zł. W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazał, iż pozwany zawarł z (...) Polska umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych i zgodnie z warunkami umowy pozwany powinien dokonać zapłaty na rzecz (...) Polska opłaty abonamentowej, której nie dokonał. Powód podał także, iż (...) Polska zawarło z powodem cesję wierzytelności objętej niniejszym pozwem i wezwał pozwanego do uiszczenia zaległych opłat, jednak pozwany nie spełnił świadczenia. (pozew – k. 1-7)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 września 2013 r. AGIO Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarło z (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., umowę sprzedaży wierzytelności. Zgodnie z powyższą umową powód miał wejść w prawa dotychczasowego wierzyciela w odniesieniu m.in. do wierzytelności M. W.. (umowa sprzedaży wierzytelności – k. 30-34)

Zgodnie z § 3 ust. 3 powyższej umowy wierzytelność przechodzi na kupującego (AGIO Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty) z chwilą podpisania umowy i uiszczenia przez niego całej ceny sprzedaży (warunek zawieszający nabycia wierzytelności). (umowa sprzedaży wierzytelności – k. 30v)

Pismem z dnia 8 listopada 2013 r. AGIO Wierzytelności wezwał M. W. do zapłaty kwoty 3 338,37 zł tytułem spłaty zadłużenia wynikającej z umowy abonenckiej zawartej między M. W. a (...) Polska. (wezwanie do zapłaty – k. 21, zawiadomienie o przelewie wierzytelności – k. 23)

Na dzień 10 października 2014 r. AGIO Wierzytelności wskazywało, iż zadłużenie M. W. wynosiło 3649,72 zł. Na powyższą kwotę składały się należności za faktury:

- fakturę nr (...) na kwotę 298,11 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami od tej kwoty w wysokości 130,38 zł;
- fakturę nr (...) na kwotę 193,27 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami od tej kwoty w wysokości 82,47 zł;
- fakturę nr (...) na kwotę 193,27 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami od tej kwoty w wysokości 80,33 zł;
- fakturę nr (...) na kwotę 1 905,87 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami od tej kwoty w wysokości 750,76 zł;
- fakturę nr (...) na kwotę 10,95 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami od tej kwoty w wysokości 4,31 zł;

(pismo k. 22)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie załączonych do akt niniejszej sprawy, a wskazanych wyżej dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

W pierwszej kolejności zważyć należy, iż powód nie przedstawił umowy zawartej pomiędzy pozwanym a (...) Polska, z której wynikałoby zobowiązanie pozwanego do zapłaty jakiegokolwiek opłaty abonenckiej. Powód przedstawił jedynie umowę sprzedaży wierzytelności zawartej pomiędzy powodem i (...) Polska oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu. W ocenie Sądu powód nie przedstawił żadnego dokumentu, z którego wynikałoby zobowiązanie pozwanego. Trzeba bowiem zauważyć, iż powód nie załączył także żadnej w faktur wymienionych w pozwie oraz nie udowodnił, iż kwoty wskazywane w pozwie oraz w innych dokumentach załączonych do niniejszej sprawy, są zasadne. W ocenie Sądu kwoty wskazywane przez powoda są wątpliwe, gdyż powód wskazuje, iż zadłużenie pozwanego z tytułu opłaty abonenckiej jest inne na prawie każdej fakturze. W szczególności Sąd poddaje w wątpliwość opłatę z faktury o numerze (...), która opiewa na kwotę 1 905,87 zł, gdzie pozostałe faktury opiewają na kwoty 298,11 zł, 193,27 zł, 193,27 zł oraz 10,95 zł. Zdaniem Sądu opłaty abonenckie nie mogą aż tak bardzo odbiegać od siebie wysokością. Należy także podnieść, iż powód w żaden sposób nie wykazał zasadności powyższych opłat zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Zważyć zarazem należy, iż umowa sprzedaży wierzytelności zawierała warunek zawieszający nabycia wierzytelności i zgodnie z § 3 ust. 3 powyższej umowy wierzytelność przechodzi na kupującego (AGIO Wierzytelności Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty) z chwilą podpisania umowy i uiszczenia przez niego całej ceny sprzedaży. Powód nie wykazał w żaden sposób, aby wskazany wyżej warunek został przez niego spełniony, a tym samym nie udowodnił, aby do przelewu przedmiotowej wierzytelności w ogóle doszło.

Powód wywodził istnienie swojej wierzytelności z zawartej z (...) Sp. z o.o. umowy przelewu wierzytelności z dnia 5 września 2013 r. przedkładając wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu. W kontekście powyższego Sąd zważył, że wyrokiem z dnia 11 lipca 2011 r., P 1/10, publ. w Dz.U. Nr 152, poz. 900, Trybunał Konstytucyjny orzekł, że przepis art. 194 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. Nr 146, poz. 1546 ze zm.) w części, w jakiej nadaje moc prawną dokumentu urzędowego księgom rachunkowym i wyciągom z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego w postępowaniu cywilnym prowadzonym wobec konsumenta, jest niezgodny z art. 2, art. 32 ust. 1 zdanie pierwsze i art. 76 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz nie jest niezgodny z art. 20 Konstytucji. W powołanym wyroku Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że „zgodnie z regulacją art. 244 § 1 k.p.c. szczególną moc dowodową mają tylko dokumenty urzędowe, a więc sporządzone przez organy władzy publicznej oraz inne

organy państwowe. Jednoznacznym zamiarem ustawodawcy jest powiązanie na gruncie postępowania cywilnego mocy prawnej dokumentu urzędowego ze sferą władztwa państwowego i realizacji zadań publicznych. W świetle powyższego wyroku Trybunału Konstytucyjnego przedstawiony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu, z którego wynikało, iż M. W. był dłużnikiem (...) Polska nie stanowił należytego dowodu istnienia wierzytelności dochodzonej pozwem w niniejszej sprawie.

Zgodnie z art. 339 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny (§ 1). W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (§ 2). Przedstawione przez powoda twierdzenia co do okoliczności faktycznych budzą wątpliwości Sądu, gdyż z dokumentów dołączonych przez powoda do niniejszej sprawy w żaden sposób nie wynika istnienie dochodzonej wierzytelności, nie mogą więc być przyjęte za prawdziwe. Mając na uwadze powyższe, na mocy art. 353 § 1 k.c. i art. 339 § 1 i 2 k.p.c. Sąd oddalił powództwo.

(...)